

تمرین تکنیک ویولن

(برای دست چپ)

چارلز دانکلا

(آپوس ۷۴)

به کوشش: ستاره بهشتی

Shiraz-Beethoven.ir

آشنایی با چارلز دانکلا و آثارش

«چارلز دانکلا»^۱ نوازنده‌ی ویولن، آهنگ‌ساز و استاد موسیقی بود و مشهورترین عضو خانواده‌ی خود به شمار می‌آمد. او اولین بار یادگیری ویولن را نزد استادی به نام «دویسر»^۲ آغاز کرد، ولی خیلی‌زود و در سن ۹ سالگی این فرصت را یافت تا برای «پی‌پر ژد» (Rode) که در آن زمان دوران بازنشستگی خود را در «بورگو» می‌گذراند اجرا کند. ژد چنان تحت تأثیر اجرا و نت‌خوانی دانکلا قرار گرفت که معرفی‌نامه‌هایی را برای ارائه به «بیلو»^۳، «کروبینی»^۴ (که در آن زمان مدیر هنرستان موسیقی پاریس بود)، و «کرویتزر»^۵ داد.

از سال ۱۸۲۸ تا ۱۸۴۰ دانکلا در هنرستان موسیقی پاریس نزد «پل گرن» و «بیلو» به مطالعه‌ی موسیقی پرداخت و در سال ۱۸۳۳ موفق به دریافت جایزه‌ی «Premier Prix» شد؛ سپس نزد «هالیوی»^۶ به مطالعه‌ی کنترپوان و فوگ پرداخت و آهنگ‌سازی را نزد «برتون»^۷ یاد گرفت. از جمله شاگردانی که همراه دانکلا به یادگیری موسیقی مشغول بودند می‌توان به «گونو»، «بوسکه»، و «سزار فرانک»^۸ اشاره کرد. با اینکه دانکلا هنوز دوره‌ی یادگیری آهنگ‌سازی را می‌گذراند، در گروه‌های ارکستر تتاتر پاریس ویولن می‌نواخت و خیلی زود به عنوان رهبر اپرا-گمیک جانشین «ژاوو»^۹ شد. بدین ترتیب دانکلا از نظر مالی خانواده‌ی خود را تأمین می‌کرد که به وی و برادرانش امکان داد تا در هنرستان موسیقی پاریس ادامه‌ی تحصیل دهند. دانکلا در این مرحله از زندگی خود تنها ۱۷ سال داشت.

دانکلا از سال ۱۸۳۴ با انجمن «Société des Concerts» «هابنک»^{۱۰} در هنرستان موسیقی پاریس ارتباط داشت و از سال ۱۸۴۱ تا ۱۸۶۴ نوازنده‌ی اصلی ویولن این ارکستر به شمار می‌آمد و اجراهایی را نیز به عنوان تک‌نواز داشت. استاد دانکلا، بیلو، اغلب کوارتت‌هایی از پاکربینی، هایدن، موتزارت و بتهوون را اجرا می‌کرد و این مسئله بی‌شک برای خانواده‌ی دانکلا الهام‌بخش بود (دانکلا دو برادر داشت که ویولن و ویولنسل می‌نواختند و یک خواهر داشت که نوازنده‌ی پیانو بود) تا در حوالی سال ۱۸۳۹ یک گروه موسیقی مجلسی تشکیل دهند. کنسرت‌های آنان در منزل «هسلپاین» به یکی از ویژه برنامه‌های همیشگی فصل کنسرت پاریس مبدل شد.

با این وجود، آینده‌ی نزدیک دانکلا کمابیش با مشکلاتی همراه بود! در سال ۱۸۴۲، بلندپروازی وی برای قرار گرفتن در جایگاه بیلو به عنوان استاد اصلی ویولن بیشتر به دلیل سیاست‌های داخلی هنرستان ناکام ماند. با توجه به اینکه دانکلا از حمایت هابنک برخوردار بود، این ناکامی خیلی برایش نومیدکننده بود. در حقیقت، ۶ سال بعد، دانکلا به دلیل وضعیت نابسامان خود مسئولیت دستیاری رهبر اپرا-گمیک را نپذیرفت و بطور کلی پاریس را ترک کرد. دانکلا برای مدت ۲ سال شغل ریاست پست‌خانه (!) را در شهر شوله بر عهده گرفت، با اینکه هنوز گهگاه همراه خانواده‌ی خود در پاریس ویولن می‌نواخت. پس از یک کنسرت در پاریس (۱۸۴۹) که در آن کوارتت چهارم وی در سی‌پل اجرا شد «هنری بلانشارد» در مقاله‌ای نوشت: «او همچنان آهنگ‌ساز خوبی است، با اینکه مقتضیات او را مجبور کرده که به ریاست اداره‌ی پست روی آورد». دانکلا به پاریس برگشت تا به عنوان یکی از مسئولین مدیریت پست‌خانه فعالیت کند و سرانجام در سال ۱۸۵۵ شغلی در هنرستان به وی پیشنهاد شد. در سال ۱۸۶۰ (برخی منابع به ۱۸۵۷ اشاره می‌کنند) او به عنوان استاد ویولن برگزیده شد؛ جایگاهی که برای مدت ۲۲ سال تا بازنشستگی ناخواسته‌ی خود در سال ۱۸۹۲ به خود اختصاص داد. در سن ۷۲ سالگی او همچنان به اجرای عمومی ساخته‌های خود می‌پرداخت.

^۱ Charles Dancla

^۲ Halévy

^۳ Dussert

^۴ Berton

^۵ Baillot

^۶ Gounod, Bousquet, & César Franck

^۷ Cherubini

^۸ Javault

^۹ Kreutzer

^{۱۰} Habeneck

«چارلز دانکلا» به عنوان یکی از نوازندگان ماهر ویولن سبک کلاسیک فرانسوی به شمار می‌آید. او بیش از ۱۲۰ قطعه برای ویولن ساخت. مشهورترین قطعات موسیقی وی (همگی برای ویولن) عبارتند از مجموعه‌ای از درس‌ها برای نوآموزان با عنوان «Studies» اپوس ۸۴، بیست اتود با عنوان «Etude Brillantes» اپوس ۷۳، «Airs Variés» (که بر اساس دروغ‌نایه‌های اپرایی زمان وی بود) و متدی پیشرو برای نوآموزان ویولن (که انتشارات «ریگوردی»^۱ آن را به چاپ رساند). سه کتاب وی نیز درباره‌ی «مکتب ملودی» توسط انتشارات «شات»^۲ به چاپ رسید. کتاب حاضر «École du Mécanisme» نام دارد که با عنوان «پنجاه تمرین تکنیکی برای دست چپ» (اپوس ۷۴) به چاپ رسیده است.

تمرین‌های این کتاب کوتاه نوشته شده‌اند تا نوازنده بتواند تمرکز خود را بر روی دست چپ معطوف کند و از این طریق توانایی‌های دست چپ را افزایش دهد. برای اجرای تمرینات این کتاب لازم است به چند نکته توجه داشته باشیم:

- ۱- نکته‌ی اول نگه‌داشتن انگشتان بر روی گریف. برای مثال زمانی که در حال نواختن انگشت با انگشت سوم هستید توجه داشته باشید که انگشتان اول و دوم همزمان روی گریف قرار گیرند.
  - ۲- دقت کنید تا شست دست چپ همیشه در موقعیت و وضعیت صحیح قرار بگیرد (بین انگشت اول و دوم). توجه نمائید که شست دست چپ، هنگام اجرای تمرین‌ها، به حالت آزاد قرار گرفته باشد.
  - ۳- هنگام تعویض پوزیسیون، شست دست چپ را آزاد و نرم نگه‌دارید.
  - ۴- قبل از شروع تمرینات نسبت به کوک صحیح ساز خود اطمینان حاصل کنید.
- روش‌های پیشنهادی زیر برای اجرای تمرینات به نوازنده کمک فراوانی می‌کند تا بتواند هر یک از تمرینات را با سرعت‌های متفاوت و با ریتم‌های ترکیبی اجرا کند.

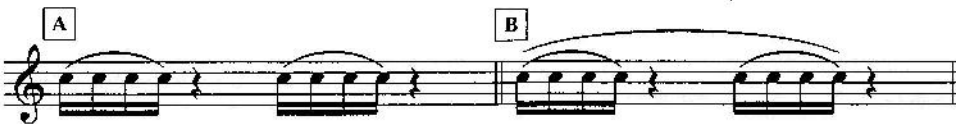
ستاره بهشتی

عضو هیأت علمی دانشگاه تهران

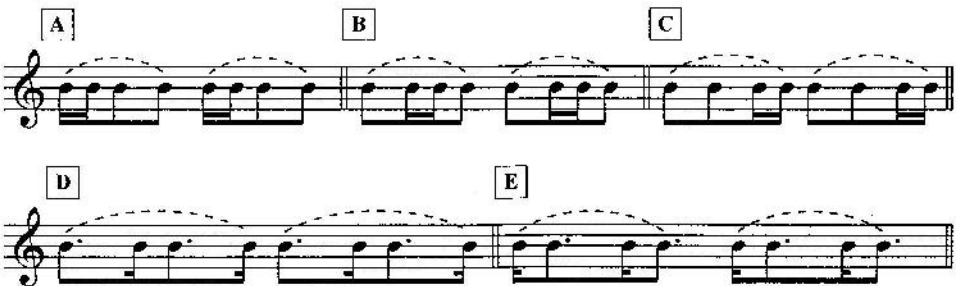
سرعت تمرین

$\text{♩} = 60$ $\text{♩} = 80$ $\text{♩} = 100$ $\text{♩} = 120$

تمرین آرشه

ترکیب ریتم‌ها

^۱ Ricordi

^۲ Schott

50
TECHNICAL
STUDIES
FOR VIOLIN

DANCLA, CHARLES
OP. 74

Shiraz-Beethoven.ir

فرود انگشتان بر روی ساز باید از ارتفاع کافی و با نیرو و کشش یکسان صورت پذیرد.

Moderato.

1. *f*

2. *f*

3. *f*